

зарадва са Русь! Ти извѣсти трудъ страшенъ и скърбенъ — и въ Россия праздникъ! Отъ какъ дигнъ своитѣ войски на бой, Ти са еви народу въ стѣнитѣ на неговата стара столица — и въздуха са растрепера отъ викове на признателность и благословение! Никого не та е посрѣщаль твоя смиренномждръ народъ съ таквазъ благодарность и съ таквозъ умиление, както именно нинѣ, когато чува твоего на бой поканване, защото сегашния мигъ е важенъ и святъ; и отъ твоего слово, Царю, съвѣстьта и честъта на Россия поотдхнххх свободно, защото знае твоя народъ, че ножа е изваденъ отъ тебъ, най-миролюбивия между царѣтѣ, не за суетна слава, а въ името Христово, за нашитѣ многострадални братя, защото не за поробване и за погубване си испроводилъ ти своитѣ полкове задъ Дунавъ, а да насаждашъ свободата и добруванеъто, да призовешъ единовѣрнитѣ и едино-кръвни намъ племена къмъ новъ животъ, къмъ благоустроено съществование. Нѣма война по справедлива отъ тѣзи, и като слави Бога, който я е повикалъ на такъвъ велики и свети подвигъ, света Россия моли Него само това: да я спободи да са яви способна за призванието си и да искара до края, на пукъ на неприятелскитѣ интриги и на лукавитѣ внушения на мнимата мждрость. Ти бавѣше съ боя, като ти са свидѣхъ жертвитѣ на войната, като щадѣше скъпата за тебе русска кръвъ. Въ тѣзи любвеобилни твои думи ний виждами залогъ за бждшитѣ успѣхи: русската кръвъ нѣма да са пролѣе напрасно. Гласа на Москва е гласъ на Россия: вѣрвай тогази въ своята Россия Державний царю, радвай са въ настанжлитѣ часове на испитанието, на въздиганъето на нейния духъ; облѣчи са въ нейната любовь, като въ вооружение: въ нейната любовь е силата и истината, нейната любовь прави чудеса.»

Като изслушалъ тѣзи думи Царя отговорилъ:

« Преди шесть мѣсеци, въ тѣзи същитѣ стѣни, пос-